

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย

Learning Achievement of Basic Mandarin by Using Storyline Instructional Model for the
Fourth Graders, Kularb Wittaya School

วรรณชน โลกานุกวัตรเสถียร¹, ผศ.ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการออกแบบการเรียนการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E – mail : igloos_@hotmail.com

²อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์และแบบทดสอบวัดความสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสารภาษาจีน 2) ผู้เรียนภาษาจีนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการสื่อสาร, รูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์

Abstract

The purposes of this study were 1) To Learning Achievement of Basic Mandarin by Using Storyline Instructional Model 2) To Compare Learning Achievement of Basic Mandarin before and after learning by Using Storyline Instructional Mode The population used in this study in Prathom Suksa 4 in Kularb Wittaya School. The researcher uses specific randomization and 30 students in the classroom. There are 2 types of data collection tools 1) lesson plan by Using Storyline Instructional Model 2) test in Chinese language learning. By using Inferential statistics is mean, Dependent Sample test (t – test)

The study indicated that 1) learning achievement of Basic Mandarin by Using Storyline Instruction Model to develop Chinese communication skills 2) The perspective of student had got advanced communication skills in Chinese which means that they have gathered their skills more than before learning the language

Keyword : Achievement, Communication Skills, Storyline Instructional Model

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันเป็นการสอนในรูปแบบการท่องจำคำศัพท์ในเรื่องต่างๆ ที่ไม่มีการเชื่อมโยงกัน ทำให้นักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ต่างๆ และนำคำศัพท์ไปใช้ได้ แต่การเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่บูรณาการความรู้และประสบการณ์เข้าด้วยกัน โดยมาจากคำว่า Story และ Line แปลว่า Making of the story หรือ to line a story ซึ่งหมายถึงเส้นทางการเดินเรื่องที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับจุดเส้นเชือก ซึ่งเป็นแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาเป็นการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในสตอรีไลน์เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข ซึ่งเรียกว่าเส้นทางการเดินเรื่อง โดยผ่านการตั้งคำถามหลัก (key question) เป็นตัวเปิดประเด็น และเชื่อมโยงการดำเนินเรื่องของเส้นทางการเดินเรื่อง ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เช่น การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การจัดการ การทำงานกลุ่ม การวางแผนการทำโครงการ การบันทึก การสรุป การเผชิญสถานการณ์ การตัดสินใจ การเชื่อมโยงความรู้ และการประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหาที่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นไปพร้อมๆ กัน (วลัย พานิช, 2543:13)

ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์จากการศึกษาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือภาคใต้ ในโครงการข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ พบว่า ภาษาต่างประเทศที่ใช้และต้องการมากที่สุด คือภาษาอังกฤษรองลงมาคือภาษาจีน และมลายู ทักษะที่ใช้มากที่สุดและต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การฟังและการพูด

ภาษาจีนจึงเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์และศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนเป็นการเชื่อมโยงความเป็นภาษาจีนกับสากลโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548:1)

เนื่องจากความสำคัญของการเรียนมีมากขึ้นดังกล่าว จึงมีหลายโรงเรียนที่เห็นความสำคัญโดยการนำภาษาจีนเข้าไปทำการเรียนการสอนในโรงเรียน เสริมจากการเรียนภาษาอังกฤษที่ทุกโรงเรียนมีอยู่แล้วโรงเรียนกุหลาบวิทยา เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตสัมพันธวงศ์ ตามบริบทของท้องถิ่นและโครงสร้างประชากรดังกล่าว จึงได้เปิดสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน เป็นสาระเพิ่มเติมตามความต้องการของชุมชนที่ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนรู้ภาษาจีนโดยได้เปิดสอนสาระการเรียนรู้ภาษาจีนครั้งแรกในปีการศึกษา 2548 ในระดับชั้นปีที่ 4-6 เพื่อปูพื้นฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ตามวัฒนธรรมภาษาท้องถิ่นและได้ศึกษาต่อไป

โรงเรียนในเขตสัมพันธวงศ์ทั้งโรงเรียนสังกัดเอกชนและโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 หลายแห่งได้เปิดสอนภาษาจีน ตามบริบทของชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้ปกครองมีบทบาทให้การส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนภาษาจีน โรงเรียนกุหลาบวิทยา จึงได้เปิดสอนวิชาภาษาจีนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ให้โรงเรียนที่มีความพร้อมเปิดสอนภาษาจีนได้ตามกระแสโลกการสื่อสารในปัจจุบันที่ภาษาจีนมีบทบาทอย่างยิ่งในการใช้สื่อสารกับสากลโลก และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้มีจุดเน้นให้โรงเรียนร่วมกันใช้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาส่งเสริมการจัดการศึกษา ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาจีนในโรงเรียน จึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการฟังและพูดภาษาจีน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการสื่อสารของนักเรียนตามที่กล่าวมาข้างต้น รวมทั้ง

สามารถนำไปใช้ได้กับโรงเรียนทั่วไปที่เปิดสอนภาษาจีนในโรงเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ เนื่องจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นชั้นที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนมาในระดับหนึ่งและเป็นระดับต้นในการฝึกทักษะการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม วิชาภาษาจีน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการพูด ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนสตอรี่ไลน์พัฒนาทักษะการสื่อสาร สาระกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม วิชาภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
ด้านเนื้อหา การบอกเวลาและการบอกวันที่และคำศัพท์ที่ใกล้ตัวนักเรียน
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยเขตสัมพันธวงศ์ จำนวน 3 ห้อง รวมจำนวน 90 คน
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของนักเรียนโรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย เขตสัมพันธวงศ์ จำนวน 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย
3. ขอบเขตด้านตัวแปร
ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนการสอนสตอรี่ไลน์
ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะทางการสื่อสาร วิชาภาษาจีน
4. ขอบเขตด้านระยะเวลาและสถานที่
สถานที่ดำเนินการวิจัย คือ โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย ระยะเวลา 6 สัปดาห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย
1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ผู้วิจัยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์ โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง
  2. แบบทดสอบวัดความสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวม 5 ชั่วโมง ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว

ของผู้เรียน ได้แก่ การบอกวันที่การบอกเวลาคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องดื่ม แต่ละแผนใช้เวลาสอนสองคาบเวลาเรียนทั้งหมดแปดสัปดาห์มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาทฤษฎีแนวคิดหลักการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เพื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
- 1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนและกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆที่จัดการบูรณาการการเรียนการสอนได้แก่ กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์
- 1.3 ศึกษาวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยการนำขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสตอรี่ไลน์ ในแต่ละตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเริ่มจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึก ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ขั้นสรุป และขั้นวัดผลและประเมินผล

1.4 สร้างแผนการศึกษาการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่จำนวนสี่แผนแต่ละแผนใช้เวลาสอนสองคาบรวมเวลาในการสอนทั้งหมดแปดคาบรวมแปดสัปดาห์โดยกำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง คำถามหลัก และกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยมีครูชี้แจงบริบทการเรียนการสอนทุกกิจกรรมซึ่ง ครอบคลุมหัวข้อดังนี้

ขั้นที่หนึ่งการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องให้เหมาะสมโดยมีอยู่สี่องค์ประกอบสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือ

1. ฉากได้แก่สถานที่ หรือภาพกว้างกว้างที่เป็นความคิดรวบยอดเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของตัวละครในเรื่องนั้นๆและจะมีเงื่อนไขของเวลาเป็นตัวกำกับ
2. ตัวละครได้แก่คนหรือสัตว์ที่มีชีวิต โลกแล่นอยู่ในเนื้อเรื่องโดยต้องคำนึงอยู่เสมอว่าจะต้องให้ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในเรื่องที่จะเรียน
3. วิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต ได้แก่ เรื่องราวที่เป็นการดำเนินชีวิตโดยปกติของตัวละครในสถานที่และเวลาตามฉากที่กำหนด

4. เหตุการณ์ได้แก่เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ
ขั้นที่สองการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามลำดับตามแผนการสอนที่จัดเตรียมไว้อาจใช้เวลาเพียงไม่กี่คาบหรือต่อเนื่องไปเป็นภาคเรียนก็ได้แล้วแต่หัวเรื่องและการดูแลการว่าสามารถทำได้ครอบคลุมเพียงใดแต่ไม่ควรใช้เวลาเกินหนึ่งภาคเรียน

ขั้นที่สามการประเมินผู้สอนใช้การประเมินตามสภาพจริงคือการประเมินจากการสังเกตการณ์ บันทึกและการรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการแสดงออกของผู้เรียนซึ่งจะได้ทางทักษะการคิดงานการร่วมมือการแก้ปัญหาและอื่นๆสิ่งสำคัญที่สุดของการ ประเมินก็คือการประสพผลสำเร็จในการทำงานของผู้เรียนแต่ละคน

2. แบบทดสอบวัดความสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรได้แก่คู่มือครูคู่มือการวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาจีนการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรเทคนิคการเขียนข้อสอบและการสร้างแบบทดสอบ

2.2 วิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหาจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและการสร้างตารางความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและระดับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย

2.3 สร้างผังข้อสอบ

2.4 แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์วิชาภาษาจีนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อตามตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.1 – 4.2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของตัวชี้วัดตามลำดับความสำคัญ รวมเป็น 20 ข้อ (ดูภาคผนวก)

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 246 – 250) ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาจีนซึ่งมีคุณสมบัติคือ 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางด้านภาษาจีน 2) มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาจีนไม่ต่ำกว่าสิบปี

คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามตัวชี้วัด และมีเนื้อหาที่ถูกต้อง

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามตัวชี้วัด และมีเนื้อหาที่ถูกต้อง

คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามตัวชี้วัด และมีเนื้อหาที่ถูกต้อง

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ถ้าต่ำกว่า 0.05 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ของข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่าข้อสอบทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนที่ผ่านการตรวจและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (TRY OUT) กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งหมด

นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน และเป็นรายข้อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของข้อสอบแต่ละข้อ

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 1.00 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 246 – 250) ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ .70 - .80 ค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ .21 - .67 และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ .83

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนการสอนภาษาจีนมีดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสตอรีไลน์ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 สัปดาห์ละ 1 คาบ รวมเวลาการสอนทั้งหมด 8 คาบรวม 8 สัปดาห์ โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนการสอน การดำเนินการเรียนการสอน การวัดประเมินผล แต่ละเหตุการณ์มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยมีครูชี้แจงบริบทการเรียนการสอนทุกกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมหัวข้อ ดังนี้

- ฉาก (SETTING) คือ สถานที่ต่างๆ ในชุมชนของสมาชิก

- ตัวละคร (CHARACTER) คือ ตัวละครที่เป็นสมาชิกในครอบครัว

- วิธีการดำเนินชีวิต (A WAY OF LIFE) คือ ตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่องตามเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

- เหตุการณ์ (EVENT) คือ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

2. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนทดลอง โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองเมื่อครบเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติเชิงพรรณนา

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้บอกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน ของกลุ่มตัวอย่าง จากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์ จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ใช้บอกการกระจายตัวของความแตกต่างของ คะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง จากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน

2. สถิติเชิงอนุมาน ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย 1 ข้อ

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อน และหลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์โดยใช้การทดสอบค่าวิกฤตที่ (t-test) แบบ Dependent Sample

3. การวิเคราะห์ผลข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลผลการบันทึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์ ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 5 โดยนำเสนอการปรับพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเชิงพรรณนา

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน วิชาภาษาจีน คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์การแปลผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

17 - 20 เท่ากับ คะแนนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับดีมาก

13 - 16 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับดี

9 - 12 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง

5 - 8 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับพอใช้

0 - 4 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับปรับปรุง

ผลการวิเคราะห์

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย โดยใช้ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
pretest	30	8.33	2.440	.445
posttest	30	12.10	2.090	.382

One-Sample Test

Test Value = 0

	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
pretest	18.706	29	.000	8.333	7.42	9.24
posttest	31.707	29	.000	12.100	11.32	12.88

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางแสดงแสดงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ **8.33** ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ **2.440** และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนเท่ากับ **12.10** ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ **2.090** และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยา มีค่าSig. (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

บทสรุป

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ **8.33** ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ **2.440** และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนเท่ากับ **12.10** ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ **2.090** และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยา มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กันทิมา ณะไพรินทร์. (2556). **ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสอนแบบเรื่องการเขียนสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ทีศนา แคมมณี. (2557). **ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 18)**. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- บงกช วิบูลย์รัตนกิจ. (2556). **บทเรียนแอนิเมชันโดยใช้การสอนแบบ Storyline บนคอมพิวเตอร์แบบพกพา เรื่องพระพุทธศาสนาสำหรับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วรางคณา เค้าอ้น. (2559). **การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิชา เชียงระโทก. (2556). **การศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนแบบStoryline ร่วมกับเทคนิค CIRC**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.